

Degerö-Stormyr - NRO24071 Areal: 587 ha Kartblad: 21J

Kommun: Vindeln

Riksvärde: Myrkomplex, fauna, naturskog, flora, fauna

Myrkomplexet Degerö-Stormyr ligger uppe på vattendelaren mellan Vindelälvens och Umeälvens dalgångar omgivet av låga moränklädda bergryggar. I anslutning till myrkomplexet finns förnämliga urskogsartade tall och granskogar. Höjdläget ger ett litet vattentillflöde från omgivande terräng, vilket medför att myrens vattenhushållning främst är beroende av nederbörden. Ett stort antal mindre källor och ett par bäckar mynnar i området. Vegetationen är som helhet mycket fattig. Endast i en källa återfinns intermediära arter som krokvitmossa och knoppvitmossa samt enstaka strån av snip. Kärren domineras av blöta mjukmattor med tuvull-dominans. Flaskstarrkärr förekommer, i vilka en hybrid mellan flask- och rundstarr är vanlig. Tydliga blandmyrar både av sträng- och ö-typ förekommer. Mosseelementen är torra, ofta ljungdominerade. Ullvitmossa är rikligt förekommande i kärrgolv och flarkar tillsammans med tuvull och tuvsäv. Tallrismossar och övergångar mot tallkärr bildar gräns mellan öppen myr och fastmark och upptar en relativt stor del av myrkomplexet. I Storkåtatjärnen växer lågvasslar främst av flaskstarr. De bildar en bård utmed stranden men även ruggar ute i sjön. Sprängört växer vid utloppet från sjön liksom kalla och skogssäv. Slåtter har allmänt förekommit på starrkärren. Bete av nötkreatur och får har dock skett på begränsade delar av myren. Dikning har utförts på delar av Degerö-Stormyr. Den äldsta är från 1886, då Storkåtatjärnen sänktes och en damm anlades. Senare, 1913-1915, utarbetades och utfördes en dikningsplan för Degerö stormyr av statens skogsförsöksanstalt. Skogshögskolans försöksområde, Kulbäcksliden omfattar delar av myrkomplexet. Försöksfältet anlades redan 1909, bl.a. med avsikten att undersöka en större myrs inverkan på omgivande markers vattenförhållanden. Carl Malmströms avhandling från 1923 behandlar Degerö stormyr och utgörs av en botanisk, hydrologisk och utvecklingshistorisk undersökning över detta nordsvenska myrkomplex. Naturreservatet vid Degerö-Stormyr är typlokal för många nordliga barrskogslevande insekter. Ett flertal "urskogsreliker" förekommer och en parasitstekel, ny för vetenskapen påträffades i området 1982. I spångarna på Degerö-Stormyr lever den starkt hotade skalbaggen *Tragosoma deparium*. Det är därför viktigt för artens överlevnad att de gamla spångarna inte tas bort. Nya spänger bör istället läggas dit i anslutning till de gamla. Fågellivet är relativt rikt på våtmarken. I Storkåtatjärnen finns en liten skrattmåskoloni, svarthakedopping, och änder. Ute på myrarna häckar vadare som småspov och ljungpipare. I naturskogen återfinns många typiska gammelskogsfåglar och en mängd rödlistade vedsvampar och andra kryptogamer.